

بررسی تطبیقی کاربردهای دارویی گیاه ریحان (*Ocimum basilicum* L.) در قرآن، احادیث و طب

پذیرش مقاله: ۹۸/۵/۲۶

دریافت مقاله: ۹۶/۵/۳۰

چکیده

منصوره قوام (PhD)^۱

زینب سلیمانی نژاد (MSc)^۱

۱. گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین، دانشگاه کاشان، کاشان، ایران.

*نویسنده مسئول: منصوره قوام

کاشان، دانشگاه کاشان، دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین، گروه مرتع و آبخیزداری.

تلفن: +۹۸ ۳۱ ۵۵۹۱۳۲۴۵

فاکس: +۹۸ ۳۱ ۵۵۹۱۳۲۴۵

Email: mansurehghavam@gmail.com

سابقه و هدف: ریحان مقدس با نام علمی *Ocimum basilicum* L. که در قرآن با همین نام آورده شده، نقش مهمی در پیشگیری و درمان انواع اختلالات دارد که یکی از آن‌ها، رفع انسداد عروق مغزی، تحلیل ورم‌های جمیع اعضا، تنگی نفس و ضعف معده مفید می‌باشد. به همین منظور ریحان از دیدگاه قرآن و احادیث و نقش آن در پیشگیری از بیماری‌ها با توجه به یافته‌ها مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها: این مقاله نوعی مطالعه کتابخانه‌ای است که در آن جمع‌آوری اطلاعات از طریق جستجو در مقالات و پایگاه‌های اطلاعاتی علمی مختلف از جمله Google scholar، SID و ... و کتب گیاهان دارویی، احادیث و روایات محدود به زبان فارسی و انگلیسی و بدون محدودیت با استفاده از کلمات کلیدی قرآن، احادیث، تغذیه سالم، ریحان، طب نوین و نیز دیدگاه قرآن، نتایج به دست آمد و مورد بحث قرار گرفت.

یافته‌ها: در قرآن و منابع دینی به اهمیت مصرف ریحان اشاره شده است و یافته‌های طب نوین نیز دلالت بر خواص متعدد آن از جمله آرام‌بخشی، ضد اسهال، قولنج و... دارد.

نتیجه‌گیری: بررسی تجربی، تاثیر این گیاه را در پیشگیری از بیماری‌ها از جمله عفونت‌های چشمی، سرماخوردگی و ... متذکر می‌شود.

واژه‌گان کلیدی: قرآن، احادیث، درمان، ریحان، طب نوین

مقدمه

گیاهان یکی از اجزای اصلی جهان هستی می‌باشند. انسان‌ها گیاهان را به عنوان دارو از زمان‌های بسیار قدیم مصرف می‌کردند. بعد از مشاهدات و تجربیات زیاد گیاهان دارویی به عنوان منابع دارویی شناخته شد. بنابراین درمان از طریق این گیاهان به تمدن اولیه انسان برمی‌گردد (۱).

مهمترین عامل پیشرفت علمی مسلمانان، تشویق و امر به دانش‌اندوزی است که در آیات قرآن و گفتار پیامبر (ص) و امامان معصوم (ع) آشکار است. دین اسلام مراقبت از سلامت جسم و جان را بر همگان ضروری و لازم دانسته و همواره بر حفظ بهداشت جسم و جان تاکید فراوان دارد. از نگاه قرآن کریم، تغذیه سالم از جایگاه بالایی برخوردار است (۲). قرآن کریم پس از توجه دادن انسان به غذا، سخن از گیاهان به میان آورده است. در قرآن کریم در دو آیه به طور مستقیم (۳) به گیاه ریحان اشاره شده است. خداوند در سوره الرحمن می‌فرماید: (والحب ذوالعصف والریحان) و دانه‌هایی دارای برگ و ساقه و گل خوشبو (۳)، همچنین در آیه دیگری از سوره واقعه می‌فرماید: (فروح و ریحان و جنت نعیم) برای اوست آسایش و روزی و بهشت پر نعمت (۴). در آیه فوق خداوند وجود ریحان در زمین را لطف و رحمت خدایی دانسته است. ریحان مقدس (*Ocimum basilicum*) گیاهی علفی، یک‌ساله، معطر، از گیاهان مهم متعلق به خانواده نعنای (Lamiaceae) است که به عنوان گیاه دارویی، ادویه‌ای و به صورت سبزی تازه در ایران استفاده می‌شود (۵ و ۶). ریحان در طب سنتی به عنوان خلط‌آور، ضد نفخ، جهت تسکین درد معده، ضد انگل، اشتهاآور و محرک و موثر در بهبود بیماری‌های ریوی و سینهای شناخته شده است (۷).

این فراوانی و تنوع گیاهان، به انسان اجازه می‌دهد تا محور تبیین و آموزش مفاهیم و حقایق در اختیار همگان باشد، به این معنا که همه انسان‌ها با گیاهان در ارتباط روزانه هستند و کسی را نمی‌توان یافت که از چگونگی رویش و زیست و مرگ گیاه آگاه نباشد و آن را نشناسد، خدا در آیه ۴۵ سوره کهف و آیه ۲۰ سوره حدید به زندگی انسان و گیاه توجه می‌دهد و نسبت آن را با یکدیگر می‌سنجد، هدف از این کار این است که انسان متوجه شود همانند گیاه است، زیرا همانند گیاه دارای رشد و نمو می‌باشد. گیاه را می‌توان به عنوان نماد زندگی و حیات دانست.

ریحان از دیدگاه روایات و احادیث

در احادیث فراوانی استفاده از ریحان به منظور درمان بیماری‌ها و تضمین سلامتی مورد تاکید قرار گرفته است (۸). مطالعات نشان داده که علاوه بر قسمت‌های هوایی و دانه‌ها، ریشه‌ها، اسانس روغنی که از این گیاه به دست می‌آید ارزش فراوانی دارد، که اثرات ضد باکتری، ضد زخم و کرم‌کشی در مورد این اسانس گزارش شده که با توجه به متابولیت‌های ثانویه موجود در این گیاه قابل توجیه می‌باشد (۸). امام صادق (ع) می‌فرماید: امان انسان از جذام است. چون در درون انسان جای می‌گیرد، همه بیماری‌ها را فرو می‌نشاند. همچنین می‌فرماید: سرکه دوست داشتنی‌ترین نان خورش و ریحان دوست داشتنی‌ترین سبزی بود. در جای دیگر می‌فرماید: اَلْحَوَکَ بَقْلُهُ الْاَثْبَاءُ، اَمَّا اِنْ فِیْهِ ثَمَانٌ خِصَالٍ: یَمْرُؤٌ وَ یَفْتَحُ السُّدَّ وَ یَطْبِیْبُ الْجُشَاءَ وَ یَطْبِیْبُ الْکَهَّ وَ یَشْفِی الطَّعَامَ وَ یَسْلُ الدَّاءَ وَ هُوَ اَمَانٌ مِنَ الْجَذَامِ وَ اِذَا اسْتَقَرَّ رَفِیْ جَوْفِ الْاِنْسَانِ قَمَعَ الدَّاءَ کُلَّهُ؛

انشعاب‌های فراوانی دارد. ساقه چهارگوش و مستقیم است و انشعاب‌های کم و بیش فراوانی دارد. ارتفاع این گیاه متفاوت است و به شرایط اقلیمی محل رویش گیاه بستگی دارد و بین ۴۰ تا ۶۰ سانتی‌متر است. برگ‌ها پهن به صورت متقابل بر روی ساقه و به رنگ سبز و کناره‌های آن صاف و فاقد دندانه است. گل‌ها کوچک و به رنگ سفید یا صورتی روشن است که به صورت مجتمع در چرخه‌های ۶ گلی واقع در انتهای ساقه‌های اصلی و فرعی ظاهر می‌شوند. در هر چرخه ۱۷ تا ۱۸ گل قرار می‌گیرد. کاسه گل، تخم مرغی یا استکانی شکل است، ۵ دندانه دارد و همراه با میوه رشد می‌کند. دانه آن سیاه رنگ یا قهوه‌ای تیره است (۱۴ و ۲۱). در مطالعات فیلوژنی با توجه به وجود دانه‌های گرده شش شیار و توالی ژنوم کلروپلاستی مانند *trbc1* گیاه ریحان به عنوان گیاهی تک نیام شناخته می‌شود (۲۲).

مواد و روش‌ها

این مطالعه به صورت کتابخانه‌ای اجرا شده است و به لحاظ روش شناختی، تحلیلی و از نوع کیفی به حساب می‌آید (۲۳). در این بررسی تمام مستندات مورد نظر بدون نمونه‌گیری و در حد دسترسی محققان مورد بررسی قرار گرفت. در راستای جمع‌آوری داده‌های مورد نیاز، تمامی منابع و بانک‌های اطلاعاتی الکترونیک و غیرالکترونیک داخلی و خارجی که در دسترس بودند مورد جستجو قرار گرفتند.

یافته‌ها

کاربردهای گیاه ریحان

کاربردهای غذایی، آرایشی و بهداشتی: ریحان همچنین به عنوان یک سبزی خوراکی می‌باشد که برگ‌های خشک شده آن به عنوان طعم دهنده و برای کمک به هضم غذا به بسیاری از غذاها اضافه می‌شود و از دیرباز برای محافظت از فساد مواد غذایی و همچنین به عنوان سبزی تازه استفاده می‌شود (۱۹ و ۲۴). یک اونس معادل با ۲۸/۳۵۰ گرم از برگ تازه ریحان، ۱۲ کالری انرژی، ۰/۹ گرم پروتئین، ۰/۳ گرم چربی، ۲ گرم کربوهیدرات، ۰/۹۱ میلی‌گرم کلسیم، ۰/۳ میلی‌گرم آهن، ۱۲/۳۸۰ واحد ویتامین A و ۸ میلی‌گرم ویتامین C دارد (۲۵). ریحان همانند سایر گیاهان خانواده نعناع منبع ترکیبات حلقوی و اسانس است که دافع حشرات بوده و عملکرد ضد انگلی، ضد باکتریایی، ضد قارچی و آنتی اکسیدانی دارد (۱۴ و ۱۶ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۴) و در صنایع آرایشی و بهداشتی نیز استفاده می‌شود (۱۴). اسانس ریحان به عنوان ادویه در شیرینی‌پزی، سالاد، نوشیدنی‌های غیرالکلی و بستنی و نیز در کارخانجات عطرسازی و محصولات دهانی و دندان نظیر خمیر دندان کاربرد دارد (۱۹ و ۱۶).

کاربردهای دارویی: گیاه ریحان از قدیم دیرباز به طور سنتی به عنوان یک گیاه زینتی و دارویی در درمان بیماری‌هایی چون سردرد، سرفه، اسهال، انگل‌ها، زگیل‌ها، ناراحتی‌های کلیوی و همچنین برای مداوی بزرگ شدن طحال مورد استفاده قرار می‌گیرد (۱۶ و ۱۹ و ۲۴). همچنین در طب سنتی از برگ‌ها و نوک گل‌های ریحان به عنوان ضد نفخ، افزایش دهنده‌ی شیر، درمان برخی ناراحتی‌های قلبی، اشتهاآور و داروی گیاهی ضد تشنج هم استفاده می‌شده است (۱۴ و ۱۶). در قرن یازدهم میلادی، از ریحان مخلوطی می‌ساختند که در درمان تومورهای سرطانی استفاده می‌شد؛ زیرا ریحان با تحریک سیستم ایمنی، تولید

ریحان، سبزی انبیاست و در آن هشت خاصیت است: هضم کننده است، رگ‌ها و مجاری را باز می‌کند، بازدم را خوشبو می‌سازد، بدن را بوی خوش می‌بخشد، اشتهاآور است، درد را از بدن بیرون می‌برد، از جذام در امان می‌دارد و چون وارد معده شود درد را به کلی از بین می‌برد (۹). در حدیث دیگر امام کاظم (ع) فرمود: ریحان مرض سل را از بین می‌برد (۹). علامه طباطبایی می‌نویسد: ریحان در آیه (فروح و ریحان و جنت نعیم) به معنای رزق و روزی است و گفته شده مقصود، گیاه خوشبوی بهشتی است و به سراغ چنین انسانی می‌آورند و او پس از استنشام آن جان می‌دهد (۱۰). همچنین می‌نویسد: یکی از معانی ریحان، رزق و عطایی الهی است (۱۱). برخی گفته‌اند که روحی است که نفس انسانی از آن لذت می‌برد و از آن غم و غصه را زایل می‌کند، ریحان یعنی روزی در بهشت (۱۲). آیت‌الله مکارم شیرازی با توجه به آیه (فروح و ریحان و جنت نعیم) می‌نویسد: در اصل به معنی تنفس و ریحان به معنی شئی یا گیاه خوشبو است، پس این واژه به هر چیزی که مایه حیات و راحتی است گفته شده، همانگونه که ریحان به هر گونه نعمت و روزی خوب و فرح‌زا اطلاق می‌گردد، بنابراین روح و ریحان الهی شامل تمام وسائل راحتی و آرامش انسان و هر گونه نعمت و برکت الهی می‌گردد (۱۳). امام صادق می‌فرماید: هرگاه ریحانی به شما داده شد آن را ببویید و بر چشم خود بگذارید زیرا از بهشت است (۹).

پیشینه ریحان

ریحان یکی از گیاهان دارویی است که به لحاظ دارا بودن مقدار زیادی اسانس در اندام‌های رویشی کاربرد دارویی داشته و در طب سنتی مورد استفاده قرار می‌گرفته است. نام گونه ریحان از *basileus* یونانی، به معنی پادشاه، گرفته شده است، زیرا قصر پادشاهان یونان باستان را با اسانس این گیاه معطر می‌کردند. از این رو، نام گونه مذکور (*Basilicum*) نامگذاری شده است. نام جنس آن نیز از *okimon* یونانی به معنی خوشبو و معطر گرفته شده است. در ایران و مالزی ریحان را برای احترام روی قبرها می‌کاشتند. در مصر زنان روی مکان‌های استراحت خودشان ریحان را می‌پراکندند. در اروپای شمالی، عاشقان شاخه‌های ریحان را به نشانه صداقت و وفاداری هدیه می‌دادند (۱۴ و ۱۵).

مشخصات گیاه شناسی ریحان

ریحان یک گیاه مهم دارویی از خانواده نعنائیان (*Lamiaceae*) است که نام علمی آن *Ocimum basilicum* L. می‌باشد (۱۵ و ۱۶). گیاهی یک‌ساله و علفی است که تنوع زیادی در سطح مورفولوژی و ترکیبات ثانویه و مخصوصا اسانس دارد (۱۷). این جنس دارای ۵۰ تا ۱۵۰ گونه علفی و بوته‌ای است که حتی در برخی از منابع به بیش از ۱۵۰ گونه نیز اشاره شده است، به همین سبب یکی از بزرگترین جنس‌ها در خانواده نعنائیان به شمار می‌رود (۱۸) که در میان آن‌ها *O. basilicum* مهم‌ترین گونه اقتصادی است (۱۵ و ۱۶).

تاکسونومی جنس ریحان دارای پیچیدگی خاصی است و این به خاطر هیبریداسیون‌های بین گونه‌ای و واقعه‌ی پلی‌پلوئیدی است که در این جنس به وفور یافت می‌شود (۱۷). منشأ این گیاه هند، ایران و افغانستان گزارش شده است (۱۶ و ۱۹ و ۲۰). جنس *ocimum* شامل گونه‌های متعددی است که مهمترین آن‌ها عبارتند از: *ocimum basilicum*, *ocimum gratissimum*, *ocimum canum*, *ocimum sanctum*, *ocimum carnosum*. گونه *Ocimum basilicum* بیش از ۶۰ واریته دارد (۱۵). ریشه ریحان مستقیم و مخروطی شکل است. طول ریشه بین ۱۰ تا ۱۶ سانتی متر می‌باشد. ریشه

معمول کاربردهایی از قبیل درمان دل درد، رفع یبوست، رفع کمخونی، جلوگیری از سکنه قلبی، ممانعت از افسردگی، افزایش تولید اسپرم، جلوگیری از تهوع، افزایش شیر مادر و ایجاد احساس شادی و نشاط را در مناطق مختلف ایران می توان دید. اما به طور خاص می توان به مناطقی چون کازرون (استان فارس) اشاره کرد که در این ناحیه از این گیاه برای التیام زخم دهان و کاهش تب استفاده می کنند و یا در منطقه دشتستان (استان بوشهر) ریحان به عنوان آرام بخش، تقویت کننده معده و ضد التهاب شناخته می شود و مورد استفاده اهالی آن منطقه قرار می گیرد (۲۷ و ۲۶). ریحان به عنوان گیاه دارویی مورد استفاده در طب سنتی به اثبات رسیده است. طبق مونوگراف کمیسیون دارویی سازمان بهداشت جهانی دارای رتبه ۲ درمانی است (۸).

بحث و نتیجه گیری

نتایج حاصل از این پژوهش از سویی نشان می دهد که خواص درمانی این گیاه در قرآن و احادیث و روایات مطرح شده وارد گستره ی باورهای مردمی گشته و از سویی دیگر نشان می دهد که پژوهش های جدید پزشکی این کاربردها را تأیید می کند و آن ها را با تفسیر بیان علمی شرح و گزارش می دهد. ریحان، ویتامین ها و املاح معدنی زیادی را در خود جای داده که هر یک از آن ها در بدن نقش مهمی ایفا می کند و کمبود آن زمینه بیماری های مختلفی را فراهم می کند. بنابراین خوب است به جای اینکه از داروهای مکمل و تقویتی استفاده شود، این سبزی را در سبد مواد غذایی خود قرار دهند.

پادتن را ۲۰٪ افزایش می دهد. در قرن هفدهم میلادی، از ریحان برای درمان سرماخوردگی، زگیل ها و انگل های روده ای به طور وسیعی در اروپا استفاده می شد. در گیاه درمانی، از عصاره ریحان در مارگزیدگی برای خنک کردن محل گزش استفاده می شده است. پژوهشگران هندی گزارش کردند که ریحان باکتری های پوستانی را در محل جوش های صورت می کشد (۲۵).

به طور خلاصه اثر ریحان روی اندام های بدن به قرار زیر است:

درمان پوستی: درمان نیش حشرات، دافع حشرات بوده و اثر نیرو بخشی روی پوست دارد. پوست را به هم فشار می دهد و به کنترل آکنه (جوش صورت) کمک می کند.

گردش خون، ماهیچه ها و غضروف ها: درمان نقرس، درد ماهیچه ای و رماتیسم (درد مفاصل)

سیستم تنفسی: درمان برونشیت، سرفه، درد گوش و ورم سینوس ها. ریحان سبب بازسازی حس بویایی به هنگام احتقان سینوس ها می شود.

سیستم گوارشی: درمان سوء هاضمه، نفخ شکم و حالت تهوع و استفراغ

سیستم ادراری- تناسلی: درمان درد عضلات شکم در دوره های خونریزی ماهانه

سیستم ایمنی: درمان سرماخوردگی، تب، آنفولانزا و بیماری های عفونی

سیستم عصبی: درمان اضطراب و نگرانی، افسردگی، خستگی، بی خوابی، حمله های میگرنی (سر درد شدید) و فشار عصبی به هنگام احساس ضعف و ناتوانی و منقلب شدن احساسات، ریحان اثر نیرو بخشی روی سیستم عصبی دارد و سبب تمرکز فکری و روانی می شود (۲۵).

کاربردهای سنتی گیاه ریحان در ایران: گیاه ریحان به صورت سنتی و بومی در مناطق مختلف ایران به طور قابل توجهی مورد استفاده قرار می گیرد. به طور

References

1. Malik HMA. Treatment through Herbs. In: Medicinal Plants of Pakistan. 2001.
2. Ghaffari F. Healthy Nutrition from the Perspective of the Holy Quran. J Adv Med Biomed Res. 2014; 22(90): 97-109. [In Persian]
3. Holy Quran; Surah al-Rahman, Verse 12.
4. Holy Quran; Surah al-Waaqia, Verse 89.
5. Özcan M, Arslan D, Ünver A. Effect of Drying Methods on the Mineral Content of Basil (*Ocimum Basilicum* L.). Journal of Food Engineering. 2005; 69(3): 375-79.
6. Omidbaigi R. Production and Processing of Medicinal Plants. Mashhad: Astan Godesa Razavei. 2005: 346 p.
7. Lima RJC, Moreno AJD, Diniz EM, et al. Characterization of a Crystal Grown from *Ocimum Basilicum* leaves and branches. Crystal Research and Technology. 2004; 39(10): 864-7.
8. Von Vick BE, Wynn M. The Most Important Medicinal Herbs in the World. Translated by Khoram M. Tehran: Sokhan Gostar; 2016. [In Persian]
9. Koleini Mohammad Ibn Yaghob. Osole Kafi. C (6): p 364.
10. Tabatabaei MH. Almizan, Qom: Entesharat Eslami Institute, Vol 19: p 159.
11. Tabatabaei MH. Almizan, Qom: Entesharat Eslami Institute; Vol 19: p 242.
12. Sheikh al-Tasbari. Interpretation of the Assembly of Al-Bayan. Vol 9: p 379.
13. Makarem Shirazi N. Commentary on the Sample. Vol 23: p 281.
14. Omidbaigi R. Approaches to Production and Processing of Medicinal Plants. Tehran: Tarahane'e Nashr publication; 1997. [In Persian]
15. Omidbaigi R. Production and Processing of Medicinal Plants. Mashhad: Astan'e Qods'e Razavi Publication; 2008. Vol 3. [In Persian]
16. Javanmardi J, Khalighi A, Khashi A, Bais HP, Vivanco JM. Chemical Characterisation of Basil (*Ocimum basilicum* L.) Found in Local Accessions and used In Traditional Medicines in Iran, J. Agric Food Chem. 2002; 50(21): 5878-83.
17. Telci I, Bayram E, Yilmaz G, Avci B. Variability in Essential oil Composition of Turkish basil (*Ocimum basilicum* L.). Biochemical Systematics and Ecology. 2006; 34(6): 489-97.
18. Sajjadi SE. Analysis of the Essential Oils of Two Cultivated Basil (*Ocimum basilicum* L.) from Iran. DARU Journal of Pharmaceutical Sciences. 2006; 14(3): 128-30.
19. Labra M, Milele M, Ledda B, Grassi F, Mazzei M and Sala F. Morphological Characterization Essential oil Composition and DNA Genotyping of *Ocimum basilicum* l. Cultivars. Plant Science. 2004; 167(4): 725-31.
20. Simon JE, Morales MR, Phippen WB, Vieirn RF, Hao Z. Basil: A Source of Aroma Compound and a Popular Culinary and Ornamental Herb. Perspectives on New Crops and New Uses 1999; 499-505.
21. Ghahraman A. Chromophytes of Iran (Plant Systematics). Tehran: Tehran University Press. 1992-1996; Vol 1-4: 2778 pp. [In Persian]
22. Judd WS, Campbell CS, Kellogg EA, Stevens PF, Donoghue MJ. Plant Systematics; a Phylogenetic Approach. Translated by Saeidi H, Akhavan Roofigari A. (In Persian). Isfahan: Isfahan University Press. 2012: 698 pp. [In Persian]
23. Ahmadi Kh, Shahi R, Habibi M. Qualification of studies conducted on the mental health status of veterans: A systematic review. Journal of Behavioral Sciences. 2011; 5(3): 217-24. [In Persian]
24. Hasani A, Omidbaigi R, Heidari Sharifabad H. Effect of Different soil moisture levels on Growth, Yield and accumulation of compatible solutes in basil (*Ocimum basilicum*). Iranian Journal of Soil and Waters Sciences. 2003; 17(2): 210-19.

25. Svoboda KP, Hampson JB. Bioactivity of essential selected oils of temperate aromatic plants: antibacterial, antioxidant, antiinflammatory and other related pharmacological activities. IENICA Conference, Specialty Chemicals for the 21st Century: Intermediary Products, Cosmetics, Perfumes, and Medicinal Applications; 1999:1-17.
26. Dolatkhahi M, Ghorbani Nohooji M. The Most Used Medicinal Plant Species of Dashtestan (Bushehr Province), with Emphasize on Their Traditional Uses. JMP. 2013; 2(46): 85-105. [In Persian]
27. Dolatkhahi M, Ghorbani Nohooji M, Mehrafarin A, Amini Nejad G, Dolatkhahi A. Ethnobotanical Study of Medicinal Plants in Kazeroon, Iran: Identification, Distribution and Traditional Usage. JMP. 2012; 2(42): 163-78. [In Persian]

Comparative study of medicinal uses of basil (*Ocimum basilicum* L.) in Qur'an, hadith and medicine

Received: 21 Aug. 2017

Accepted: 17 Aug. 2019

Ghavam M (PhD)^{1*}

Soleimaninejad Z (MSc)¹

1. Department of Range and Watershed Management, Faculty of Natural Resources and Earth Sciences, University of Kashan, Kashan, Iran.

*Corresponding Author:

Ghavam M

Department of Range and Watershed Management, Faculty of Natural Resources and Earth Sciences, University of Kashan, Kashan, Iran.

Tel: +98 31 55913245

Fax: +98 31 55913245

Email:

mansurehghavam@gmail.com

Abstract

Introduction: Holy basil scientifically named *Ocimum basilicum* L. and mentioned in the Qur'an with the same name, plays an important role in the prevention and treatment of various disorders including cerebrovascular obstruction, swollen organs, asthma and gastric weakness. Therefore, the properties of basil and its role in preventing diseases based on the findings were evaluated from the point of view of the Qur'an and hadiths.

Methods: In this library study, data were collected through searching various scientific articles, databases such as Google Scholar, SID ..., medicinal herb books, hadiths and narratives limited to Persian and English language and without restriction using the keywords of the Qur'an, hadiths, healthy eating, basil, modern medicine as well as Qur'anic viewpoint, and finally the results were discussed.

Findings: In the Qur'an and religious sources, the importance of basil's use is mentioned, and the findings of modern medicine also indicate its many properties including sedation, anti-diarrhea, colic and so on.

Conclusion: The experimental studies express the effect of this plant on the prevention of diseases including ocular infections, colds and so on.

Keywords: Qur'an, Hadith, Treatment, Basil, Modern Medicine